

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Eindelijk...

Eindelijk is het dan zover! De vrijheid wordt ons weer terug gegeven.

Maar nog nooit waren in mijn beleving de luchten zo blauw, het voorjaar zo mild, de regen zo heftig en het groen zo teder.

En ook, de betekenis van het woord vrijheid, de ervaring zoals ik hierboven beweer, dat vrijheid je door niemand kan worden terug gegeven, dat niemand je vrijheid kan afpakken omdat vrijheid diep in jezelf verankerd ligt.

Een jaar lang de natuur volgen, dagelijks uren zwerven over het Orvelter veld of door nabije prachtgebieden, wat een rijke ervaring. Gewoon de paden volgen, je komt altijd ergens uit en als je het niet meer weet zet je, zoals ik het bijvoorbeeld soms deed, pijltjes op de grond. Die overigens door vele voeten betreden werden zodat ik regelmatig bij het derde rondje dacht: zo groot kan het bos toch niet zijn.

Inmiddels is het rustiger in het bos, de natuur heeft haar plek ingenomen, De kale takken zijn weelderig begroend. Ook de waarschuwing tegen teken en het gevaar dat die beestjes kunnen meebrengen, weerhoudt enkelen ervan om op (het bos)pad te gaan en zeker om een stap door het hoge gras te zetten.

De natuur selecteert.

Wat heb ik intussen een prachtige verzameling beschilderde stenen vergaard. De corona-crea maakte de kunstenaar wakker. Het werd een hype. De bedoeling was en is nog steeds om de stenen te laten zwerven. Hoe toepasselijk voor Drenthe: zwerfkeitjes. Orvelter keien en Schoonloos schone happy stones belandden in Nijmegen, Arnhem en zullen op nog meer plekken belanden of in een boomstammetje verstopt worden. Na verloop van tijd leer je de verstopt plaatsen kennen en is het een kwestie van er gewoon naar toe te lopen. Kinderen zijn daar goed in heb ik ervaren. Het heeft iets verslavends zoals eieren zoeken. Zowel het verstoppertje als het vinden: het blijft leuk. Alleen zoeken we het goeie vaak in de verkeerde hoek, maar dat is in het hele leven het geval.

Mijn vogelhuisjes, druk bezocht maar nu langzaam leeglopend of liever: de kroost vliegt uit.

Ik zit een beetje met het lege nest syndroom want wat was het leuk om het proces te volgen. Het af en aan vliegen voor de opbouw van het nest, met veel te brede strootjes, verderop vervangen door worm en blad voor de open bekjes, de waakzaamheid waarbij iedere beweging van buitenaf hun voedingspatroon even stil legt. Ik zit en kijk, muisstil, of de betreffende vogel het aandurft om naar binnen te glippen. En ja, ik mag er getuige van zijn.

Barbara Driessen